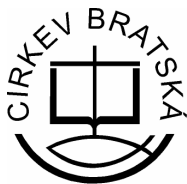


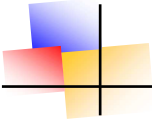


Zborové listy



Z obsahu:

Slovo na tento mesiac
Chrobák v hlave
Vianoce
Zborová biblická škola
O plači a radosti v živote pútnika
Poézia



Slovo na tento mesiac

To svetlo svieti v tme, ale tma Ho nepohltila.

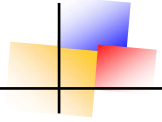
Ján 1:5

Ani sme sa nenazdali a záver roka už je tu. Predvianočné prípravy nás začínajú zamestnávať, akoby kvalita prežitia sviatkov záležala len na tom, čo my pripravíme a zariadime. Život v meste tomu plne nasvedčuje a mienka ľudí okolo nás pracuje v tomto smere. Vianočné sviatky je treba dobre pripraviť, aby sme mali dobrý pocit a náladu. Je smutné, že často to zostane len pri tom, a vlastná podstata o čom sú Vianoce a advent sa stratí.

Zastavme sa nad slovom, ktorým apoštol Ján potvrdzuje jedinečnú skutočnosť v dejinách ľudstva s významom nad naše pomyslenia. Prišiel Pán Ježiš na tento svet nachádzajúci sa v duchovnej tme. V ňom prišlo svetlo a sily temnoty to nemohli zastaviť. To je víťazné a radostné konštatovanie skutočnosti. Svetlo svieti v tme hriechu a nepravosti. Kto to svetlo však videl vtedy a kto ho vidí dnes a žije v ňom? Vtedy videli Ježiša, ako žil a čo učil, aké mocné skutky sa diali medzi ľuďmi. Správu o tom nám podávajú evanjelisti. Zdalo sa, že zlo zvíťazilo, keď bol odmietnutý a potupne ukrižovaný. Prišla však nedeľa vzkriesenia a svetlo pokračovalo ešte vo vašej miere pri apoštoloch a rastúcom zástupe veriacich v Krista. Rozšírilo sa svetlo pravdy evanjelia po celej Rímskej ríši, ktorá bola v tme. Preto Ježiš povedal na adresu učeníkov: „Vy ste svetlo sveta“. To znamená, že nositeľmi svetla pravdy evanjelia nesie jeho vykúpený ľud, lebo v Jeho cirkvi pôsobí Jeho Duch lásky a pravdy.

Vyvstáva otázka ako teda svieti dnes to svetlo pravdy a lásky v Kristovi. To je práve aj naša zodpovednosť, keď sa vierou hlásime k svojmu Spasiteľovi. Vianoce sú z tohto uhla pohľadu previerkou, či naozaj sme svetlom. Absolútne platí, že svetlo prišlo v Kristovi na svet, aby svietilo a svieti, a tma ho nemôže pohltiť. Keď sa však srdce ľudí zatvára pred týmto svetlom, potom človek zostava v tme vlastných myšlienok, názorov a nárokov. To sa ľahko môže stať aj kresťanovi, ak sa zatvorí do samého seba a už len udržiava zvyky, naučené veci a nemá svetlo radostného života viery a lásky s Kristom. V tejto súvislosti si pripomeňme slovo Ježiša Krista: „Hľad' teda, aby svetlo, ktoré je v tebe, nebolo tmou"! (Lk11,35) Pýtame sa, kedy sa svetlo stane tmou. Vtedy, keď zhasne, keď stratí spojenie so zdrojom. Tak aj ja a ty, brat a sestra prestaneme byť pravdivým svetlo v zmysle evanjelia, ak stratíme živé spojenie s Kristom, ak prestaneme žiť duchom pokánia, stáleho preverovania spojenia so zdrojom. Nuž nie je to samozrejmé, ale pre mňa je to nová výzva. Povzbudzuje ma skutočnosť, že svetlo v Kristovi svieti, a preto otvárajme srdcia Jemu, aby sme žili v spojení a zjednotení s Kristom. Nesieme zodpovednosť pred Pánom, ako svietime v tomto našom prostredí, kde žijeme, kam nás postavil Pán. Nech nám dá Pán milosť, aby sme chodili ako deti svetla na tomto svete tolkej tmy a pustoty, prázdnoty a beznádeje v ľudských srdciach. Nech tieto Vianoce sú pre nás zápasom viery o našich blížnych ako priviesť ľudí k láske Božej zjavenej v Ježišovi! Na tejto ceste smieme počítať s Božou pomocou v Duchu Svätom.

Váš brat kazateľ



Chrobák v hlave

Na minutu s Maxem Kašparů – Jinými slovy...

Smysl

Nevěřící lidé mají potíže s definováním pojmu „křesťanská víra“. Někteří jej řadí do kategorie mytologické, jiní do historické nebo kulturní.

Mám zkušenost, že svízeli s definicí mají i samotní křesťané. Snad proto řada z nich vydává o víře špatné svědectví. Způsobem vlastního života na veřejnosti řadí víru do slovníku psychiatrické patologie.

Jinými slovy...

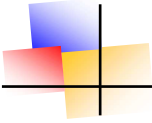
*Naše víra
nepatří do salonu duchovního masochismu.
Utrpení není jejím smyslem,
ale utrpení smysl dává.*

Pohanské, křesťanské či židovské Vianoce?

Na prvý pohľad jasná odpoveď na túto otázku. Zmocnili sme sa ich my kresťania, naplnili sme ich takým obsahom, akým sme ich naplnili. Dokážeme sa s tým všetkým, čo sa týka Vianoc, vyrovnáť? Vyrovnávame sa. Veď kto by neobdaroval svojich najbližších? Kto by nekúpil stromček do svojej domácnosti? Nenavariť a nenapiekol množstvo jedál - až nám je z toho zle?

Ako však vyzerajú pravé - tie židovské Vianoce? Uvedomujem si, že toto pomenovanie nie je vhodné. Teda presnejšie: namiesto takýchto nami poznačených Vianoc príchod Pána Ježiša na túto zem v tele, v podobe malého dieťaťa.

Popri evanjelistoch Matúšovi a Lukášovi aj apoštol Pavol venuje narodeniu Ježiša Krista len dva výroky, ktoré poznáme, ale ktoré

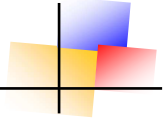


sú o to dôležitejšie: \"Keď však prišla plnosť času, Boh poslal svojho Syna, ktorý sa narodil zo ženy, narodil sa pod zákonom\". (Ga 4, 4) A ten druhý: \"Ježiš Kristus, ktorý je z potomstva Dávidovho\". (2Tm 2,8) V tomto vlastne ani nie je zmienka o narodení dieťaťa, ale práve toto pripomenutie robí z narodenia Ježiša Krista, sviatok v pravom zmysle židovský. Veď práve týmto narodením dieťaťa s rodokmeňom až k Adamovi, sa naplnili prorocké zaslúbenia tomuto národu a predovšetkým Dávidovi.

Je paradoxom, že Židia si tento sviatok ani neuvedomujú, preto ho ani nemôžu sláviť. Stále len na svojho \"Dávida\" čakajú a stále ho ešte len hľadajú. On už ale prišiel. To zaslúbené dieťa z proroka Izaiáša je už tu, ba viac: už tu bolo, vyrástlo v muža a vykonal, čo vykonať malo: vydalo samého seba ako kráľ Izraela v obeť zápalnú za hriech milovaného Božieho syna - Izraela a hriech sveta. Spása Izraela prešla pomimo tých, ktorí ho očakávali. Ale i v tom sa naplnilo zaslúbenie o ľude, ktorý nemal to pravé svetlo poznania, nevlastnil zaslúbenia, nebol ľuďom zmluvy...

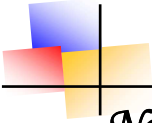
Do tejto bezútešnej situácie zaznieva slovo, dnes už naplnené: \"Ľud, ktorý sa nachádzal v tme, uzrie veľké svetlo, a nad tými, ktorí bývali v krajine tône smrti, sa zaskvie svetlo.\" (Iz 9, 2) Zbytočne budeme zapalovať na adventnom venci - ľudskom to výmysle, sviečku po sviečke až do Vianoc, keď si neuvedomíme, že bez Ježiša Krista aj tie najrozsvietenjšie vianočné stromčeky na námestiach a v našich domácnostiach zvestujú iba našu tmu, tmu večného zahynutia. Aj pri toľkom svetle nami vyrobenom, nami konzumovanom zostáva otázka, čo sme urobili a čo robíme z tej radostnej zvesti, že aj nám sa narodil Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán v meste Dávidovom?! Pri všetkom tom vianočnom a pohanskom môže zostať aj počas tohto adventu a týchto Vianoc sprístupnené evanjelium všetkému stvoreniu, pre nás zakryté, lebo naše mysle sa stále aj pri počúvaní vianočného evanjelia môžu nachádzať v stave neveriacich. Pripájam sa k Pavlovi a modlím sa, aby sa každému v pravde hľadajúcemu \"rozsvietilo svetlo evanjelia o sláve Kristovej, ktorý je obrazom Božím\". (2K 4,4)

Miroslav Bielik



Marianne Hoľová: Vlny

Prichádzajú a odchádzajú vytrvalo,
nepretržite, plynule!
Prinášajú so sebou špinu, piesok, zvieratá
a odnášajú ich následne opäť preč
do ďalekého hlbokého mora, do zabudnutia.
Tak je to aj s naším životom.
Mnohé prichádza a odchádza:
Vlny módy, vlny názorov, vlny krásy.
Problémy, otázky, myšlienky...
priplavia sa a vyriešené,
alebo nevyriešené sa opäť odplavia.
Prísť a nechať ísť
pustiť
padnúť
do milostivých Otcových rúk.
On, Stvoriteľ neba, zeme a hučiaceho mora,
bude aj teba držať na počiatku
i na konci tvojho života.
Zver sa mu - on ťa miluje
a čaká na tvoje volanie.



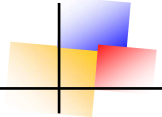
Niekoľko zastavení o plači a radosti v živote pútníka na zemi

V Betliari, uprostred krásnej prírody, ale tvrdého živobytia, mladomanželka Mária oplakávala svojho mŕtveho muža Jána. Zúřila strašná I. svetová vojna a do dediny chlapi z frontu doniesli správu, že zahynul. Večer v ťiali nakořila svoje prvorozené chlapčiatko a ráno bolo v kolíske mŕtve. Bol plač a smútok. O to bola väčšia radosť, keď sa časom správa o mužovej smrti nepotvrdila a keď sa horárňou na Strakovej jedného studeného novembrového dňa roku 1915 rozliehal plač ďalšieho dieťaťa, krásneho zdravého chlapčeka, ktorému dali meno Štefan. Jeho otec sa po štyroch rokoch vrátil šťastne z vojny aj zo zajatia a matka zatiaľ vlastnými silami narobila tehál z hlíny a slamy na celý ich budúci dom. Štefan sa ako dieťa díval na šikovných rodičov, ako stavajú ich budúci dom a ako otec tesár zručne narába s drevom. Bola radosť, keď mali vlastnú strechu nad hlavou, v maštali jednu kravičku a kúsok poľa z amerických peňazí, zarobených v pensylvánskych baniach. Pribúdalo radosť a nevinného detského plaču, bratia Ján, Jozef, Ľudovít, Vojtech, Tomáš a sestry Mária a Emka. Osem detí živilo otcove robotné tesárske ruky a matka drina na skúpych poličkach. V čistom dome však pri skromnosti nebolo hladu.

Pribudla aj veľká radosť, lebo Pán Boh obdaril rodinu oživujúcim prúdom svojho slova Pravdy. Mladí rodičia uverili z hĺbky srdca, obrátili sa, dali sa pokrstiť a zakrátko sa v ich dome schádzalo zhromaždenie veriacich a oslavujúcich Pána Boha. Na skromnučkomo harmóniu sa časom vršili spevníky a biblie. Ich deti v láske a pri povinnostiach od mala vyrastali pri Božom slove.

Prichádzali ťažké roky svetovej hospodárskej krízy, ubúdalo na živobytí, nielen tesárove ruky nútene odpočívajú a krajom sa šířila bieda, choroby a plač. Svetlom bola len nádej a radosť v Božom slove, ktorí ju v obdarovaní prijali. Sám Štefan dospieval a rozhodol sa v živote ako mládenec kráčať podľa Božieho zákona. Chcel pomáhať rodičom pri obstarávaní živobytia tak, že sa vyučil remeslu. Náhle však prišiel aj smútok, lebo nečakane zomrela sestrička Mária a o dva roky neskôr si Pán povolal aj jeho robotou zmoreného otca. Nad otvoreným hrobom sa v plači skláňala matka s nezaopatrenými sirotami a chorou nechodiacou Štefanovou sestrou Emkou. Mladý, vojnu slúžiaci Štefan nečakane prevzal rolu najstaršieho v rodine, ktorej sa podľa vlastných síl statočne snažil dostať celý svoj budúci život.

Nástup fašizmu a doba rozpadu Československa boli aj rokmi rozhodovania. Štefan nechcel odísť na východný front, a preto urýchlene nastúpil do štátnej služby. Službu vykonával na ťandárskej stanici v Baťovanoch a bol vďačný Pánovi, že z pravidelného príjmu mohol prispievať matke a súrodencom. Od detstva bol vyučovaný Božej pravde, vyzývaný k premýšľaniu a osobnej zodpovednosti, preto nemohol podľaňnúť primitívnej propagande Slovenského štátu. Nemohol súhlasíť s odsunom a urážkami spoluobčanov Čechov, s arizáciami a nútenými deportáciami Židov, ktorí vždy v jeho očiach boli zástupcami vyvoleného národa. Vnútorne sa búřil a tak aj konal. Od roku 1941 sa aktívne zapojil do vnútorného odboja. Bol v zamestnaní, ktoré mu poskytovalo príležitosť a náskok prístupu k informáciám o chytaných zásahoch štátnej moci, a on ich poskytoval ľuďom v ohrození, riskujúc tak vlastné postavenie a život. Bol svedkom strachu, smutných rozlúčok, plaču, ale aj radosť zo záchranu holých životov. Vypuknutie Slo-



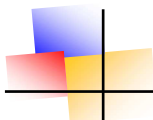
venského národného povstania ho zastihlo pripraveného, lebo aj on svojím dielom so spolupracovníkmi na Hornej Nitre prispieval k jeho vzniku a ocitol sa v úlohe rozviedčika. Hektické dni jesene roku 1944 ho zaviedli aj do Kremnice. V ruke aj s adresou miestneho zboru veriacich Kresťanského zboru, do Prokainov. Tam prvý raz uvidel svoju budúcu manželku Martu. Ešte tú istú noc prinútil rodinu k evakuácii do hôr, lebo s postupujúcim frontom boli ohrození na živote. Hrôzy vojny priniesli veľa strádania, obetí, plaču, ale po ich sčítaní na konci prevládla radosť z obnovovania života v mieri.

V roku 1946 sa svadbou Marty Prokainovej z Kremnice a Štefana Gubeka z Betliara spojili obe rodiny na ceste životom, ale aj v nasledovaní Pána Ježiša. Do roka pribudlo radosti z narodenia dcéry Danice, ale aj neistoty z vážneho onemocnenia manželky a jej odlúčenia v sanatóriu. Popri zodpovednej funkcii veliteľa žandárskej stanice na Sliachi sa 12 mesiacov staral aj o nemluvňa. Okrem spisov a služobnej zbrane na veliteľskom stole bola v prádlovom koši aj jeho malá dcéra. Čiastočné uzdravenie manželky obaja prežívali vo veľkej vďake a radosti Pánovi. Šťastie mladomanželov však zakrátko zakalila veľká rana. V päťdesiatych rokoch bol Štefan nespravodlivo obvinený a uväznený. Rodine dva roky neoznámlí úrady kde sa nachádza, vysťahovali ju z bytu a nedovolili sa manželke politického väzňa nikde zamestnať. Zdalo sa, že pre Štefana niet záchrany a že jeho život nezmyselne vyhasne. Priťažovalo mu aj tzv. náboženské zaťaženie. Len sám Pán vie, koľko modlitieb v slzách a v ponížení bolo vyrieknutých. Rodina pri oboch pevne stála a pomohla prežiť ťažké obdobie. Po štyroch rokoch ťažkého žalára sa väzeň nečakane vrátil. S podlomeným zdravým a spoločensky znemožneným 10 ročnou stratou občianskych práv a ešte s dlžobou, za stravu a byt vo väzení.

Tieto drobnosti však nemohli skaziť radosť a vďaku Pánovi zo stretnutia rodiny. Štefan Gubek mal 39 rokov, za sebou vojnu, väzenie, pošpinenú občiansku česť, oslabené zdravie, ale rozpomenul sa na svoje remeslo. Aj veľký boľševik potreboval budovateľov socializmu. V srdci dôvera v Božie vedenie a v rukách kelňa, tehla a malta sa mu stali liekom na prežitú útrapy. Neuspokojil sa s priemernou robotou, ale často privádzal šéfov do rozpakov tým, že on, pre režim nežiaduci, mal tie najlepšie výkony. Najradšej však staval pece a kozuby a precízne modeloval ich funkčnosť a podobu.

V rodine pribudla aj radosť z narodenia druhej dcéry Xénie. Radosť a smútok striedali aj rozlúčky s blízkymi v rodine tak, ako to život prinášal. Pribudla mu ďalšia starosť, nahradit' predčasne osirelej Silvii vo výchove a starostlivosti otca. Nepočítal roky a námahu, až ho zastavila ťažká nemoc a čiastočné ochrnutie. Ako vždy neprepadol zúfalstvu, ale v dôvere v Božie konanie sa boril s ťažkosťami. Dlhو sa modlieval, niekedy to možno aj unavovalo prítomných, ale jeho vďačné slová išli z úprimnosti srdca, oddaného svojmu Stvoriteľovi v nebesiach.

Keď sa dožil požehnanej deväťdesiatky, manželka v nemoci a v bezvládnosti uľahla. Po roku aj jeho nemoc uľožila na lôžko. Po 62 rokoch spoločného života odišla jeho verná družka života Marta na jar roku 2008 do svojho nebeského domova. Pol roka sa často díval na opustené vedľajšie lôžko, ale jeho ústa v radosti vyslovovali modlitby radostnej vďaky Pánovi. Len zriedkakedy ho pristihla dcéra so slzami v očiach. Posledné dni života mu Pán doprial stráviť na lôžku Leteckej vojenskej nemocnice v Košiciach so svojimi najbližšími, kde sa mu dostalo príkladnej opatery a starostlivosti zo strany sestričiek a lekárov. V sobotu večer ešte jeho ústa šepotom a s námahou vyslovovali modlitbu vďaky a v pondelok pred



úsvitom, tichučko a v pokoji vydal posledný dych. Dožil sa z Božej milosti na tejto zemi plných 93 rokov a 6 dní života.

Jeho hektický život plný zvratov, ale pevne podopretý vo viere vo svojho Spasiteľa Pána Ježiša Krista, utíchal postupne. Zo svojej ľudskej prirodzenosti sa zbavoval trpkostí života, krívd a ublížení, tešil sa každej návšteve, nezabúdal na modlitbách prosiť za svojich najbližších, deti, vnučku s rodinou, posledných žijúcich bratov Janka a Tomáša, za ich rodiny, za svoje posledné švagriné Valíku, Magdušku a Helenku, ktoré mal rád, modlieval sa za všetky svoje netere a synovcov, za rodinu dcéry Klinckovcov, rád spomínal na svojich spolubratov a sestry vo viere, na bratov kazateľov z Kresťanských zborov, z Cirkvi bratskej a z baptistických zborov, s ktorými smel kráčať vo viere v Pána. Mal rád mnohých priateľov a spolupracovníkov zo zamestnania a svojich susedov považoval za svojich milých blízkych. Vždy ochotne pomáhal a keď sa jemu a jeho rodine pre chorobu a starobu nezištne od mnohých z rodiny, z Cirkvi bratskej, priateľov, lekárov a susedov dostávalo pomoci, bol vždy dojatý vďakou.

Dnes sa nám prichodí lúčiť z jedným z nás. Jeho život na tejto zemi boli medzníky ľudského šťastia, radosti, vnímania krásy prírody, zármutku, premárnených šancí, námahy, bolestí, lúčenia, plaču, vstávania a padania z pohľadu miery ľudského života na zemi. Všetok zármutok z rozlúčky odchodu blízkeho človeka, v plnosti dlhého požehnaného veku je však korunovaný vedomím, že odišiel do svojho nebeského domova a že cez všetky nástrahy života, ústami apoštola Pavla môžeme svedčiť, že dobrý boj bojoval a vieru zachoval.

Chrobák v hlave

Na minutu s Maxem Kašparů – Jinými slovy...

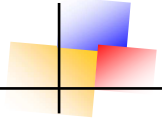
Osel

Byl jsem svědkem krátkého rozhovoru vážně nemocného muže s jeho lékařem. Když doktor odcházel ze služby, zastavil se u lůžka svého pacienta a řekl mu: „Odcházím domů, ale jsem vám k dispozici.“

V té krátké větě jsou přítomna dvě nádherná a posilující slova: být a chtít. V prvním je obsažena existence, ve druhém láska.

Jinými slovy...

*Pokud máte zájem hledat vzor v nějaké postavě z evangelia, doporučuji osla, pro kterého Ježíš poslal apoštoly.
Byl nejen k dispozici, ale měl i ochotu jít.*



Průzkum

Rok od roku klesá statisticky počet těch, kteří se těší na vánoční svátky. Průzkum ukázal, že se těší čím dál méně prodavaček, rodičů (především matek), dále chudých a bezdomovců, nemocných, starých, opuštěných a důchodců.

Už se netěší ani všechny děti, zvláště ne ty, které pro tvrdost rodičovských srdcí musejí zůstat v nejrůznějších ústavech i přes Vánoce.

Těší se jen majitelé velkoobchodů. A těch není – v porovnání s ostatními výše jmenovanými – zase tak mnoho.

Jinými slovy...

*V chudých dobách
se o Vánocích říkalo,
že Ježíšek ztratil dárky.
Bohatá doba bohužel
ztratila celý smysl Vánoc.*

Zborová biblická škola

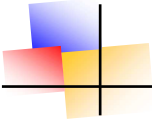
Som vďačný, že sa môžeme stretávať v malej skupine biblickej školy. Vždy je to povzbudzujúce, keď sa prejavuje záujem o Božie slovo. Tým sa otvárame pôsobeniu Božieho Ducha, aby nás mohol uvádzať do každej pravdy a práve tak aj do pravej slobody v Kristovi. Preberáme v celku každú biblickú knihu s tým, aby sme mohli poznávať širšie súvislosti z dejín spásy a Božieho zjavenia vrcholiaceho v Pánu Ježišovi Kristovi.

Na to ako to vidia účastníci, sme položili tri rovnaké otázky:

1. Mohol by si povedať, prečo si začal navštevovať Zborovú biblickú školu?
2. V čom ťa obohacuje toto vyučovanie?
3. Odporučil by si to aj iným?

1. Jednak, aby moje štúdium Biblie nadobudlo nejaký systém a poriadok. Častokrát sa mi stávalo, že na Bibliu akosi nezvýšil čas. Takto mám istú pomocku, aby sa ten čas "našiel". Samozrejme, sú to aj poznatky a vysvetlenia, ktoré by som musel pracne hľadať v odbornej literatúre. Nuž a napokon rovnako dôležité ako čítanie Biblie je budovanie vzťahov a spoločné zdieľanie sa. Nie je to iba štúdium samotné, ale aj vytváranie spoločenstva, kde by mohol prebývať Duch Boží.

2. Poznatkami, vysvetleniami, veď je to škola, ale okrem nej aj zdieľaním sa, to že som súčasťou spoločenstva veriacich, že môžem duchovne rásť a vnímať Božiu



milosť. Avšak pre človeka, ktorý je akosi mimo takýchto aktivít, tie slová môžu vyznieť iba ako nejaké bezobsažné frázy a prázdne heslá. Ťažko sa to popisuje, to si musí skúsiť každý sám. Je to najmä osobná, a tým neprenosná skúsenosť.

3. Áno, každému, kto hľadá, chce vedieť viac a chce tvoriť spoločenstvo, každému, kto nechce zostať iba na povrchu, ale ísť viac do hĺbky nielen biblickej teórie ale aj svojho vzťahu k Bohu. Každý musí podniknúť ten prvý krok, že chce a že si vie nájsť čas. Je to hlavne o prioritách.

J. Vaščák

1. Už na škole som chodila na takúto skupinku a keď vznikla biblická škola v našom zbore, bola to príležitosť pokračovať v štúdiu Písma.

2. Obohacuje ma spoločenstvo, ktoré vytvárame medzi sebou, pohľady druhých na preberané knihy, čo oslovuje mňa aj ostatných. Stále nachádzam nové veci. Platí pre mňa výrok, že Bibliu je možné čítať stále a stále, nikdy sa neomrzí.

3. Jednoznačne áno, je možné diskutovať v malej skupinke, poznávať názory druhých i modliť sa a spievať v malom počte ľudí, a predovšetkým trochu bližšie prísť k Božiemu slovu inou formou ako je biblická hodina či kázne či osobné čítanie Biblie. Aj to prinúti človeka prečítať tie knihy, ktoré z rôznych dôvodov preskakoval.

H. Žežulová

1. Pre ďalšie hlbšie spoznávanie Božieho Slova a Božej vôle a pre malé, a tým aj bližšie spoločenstvo s kresťanmi, ktorí majú tú istú túžbu spoznávať aj prakticky žiť podľa B. vôle.

2. Zaujímavé je spoznávať okolnosti, pozadie a „malé detaily“ okolo príbehov, ktoré nám lepšie približujú celý obraz, v ktorom sa udalosti diali a tak si ich viem lepšie premietiť do môjho života.

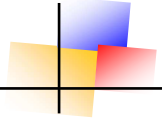
Zároveň ma obohacuje spoločné zdieľanie toho, čo ktorého z nás pri čítaní textu oslovilo. U každého je to niečo iné a je to veľmi obohacujúce.

Je tiež dobré, že dostávame študijné materiály a „domáce úlohy“, takže prichádzame do školy pripravení. A myslím si, že ďalšia super vec je, že sa navzájom prijímame a tak aj dopĺňame a že spolu nesúperíme v tom, kto je lepší a múdrejší :)

3. Áno, ale ak by malo byť v skupine viac ako 10 ľudí, tak by som navrhovala rozdeliť sa do tried :-D. Super je to, že sedíme okolo stola, navzájom sa vidíme a tak môžeme spolu lepšie komunikovať.

B. Havrilová

1. ZBŠ navštevujem preto, lebo mám potrebu rozprávať sa s druhými o biblických veciach, o Božom slove. Vidím, že sa tu potrebujem zlepšovať, keď niečomu nerozumiem, tak vysvetlenie padne vhod. Navyše sa tým vytvorí návyk na systematické štúdium Biblie.



2. Každý, kto chodí na tieto stretnutia, všimne si v zadanej časti niečo iné. Obohacuje ma to v tom, že nevidím tu len moje chápanie danej problematiky, ktorú práve preberáme, ale sa tu odhaľuje svet myšlienok a poznania toho druhého. Takto vidím nielen svoju, ale aj líniu iných. Samozrejme nemám na mysli, že si duchovne nerozumieme, ale že každého osloví niečo iné, podľa toho, kto čo prežíva.

3. Áno, určite tieto stretnutia vrelo odporúčam komukoľvek, kto má záujem o štúdium Biblie (bez ohľadu na vek).

J. Kutlíková

L. Fazekáš: Porozumenie

Začínaj reč
S uznaním druhého
Nie s jeho urážkou.

Odpovedaj
S pokornou sebakritikou,
Nie s pyšným výbuchom.

Tak zmeníš
duel (vzájomný súboj)
Na duet (súladný dvojspev),
Krajší ako dve sóla.

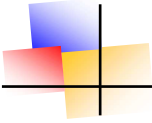
Pán ti pomáhaj
Niestť kríž
Smerom k triumfu!

- aby svédčil o tom svetle . . .

Jan 1, 7.

Čtyři světla nám připomínají, že **se blížíme velké slavnosti světla** a mluví nám o přípravě právě tak, jako texty adventních nedělí. Čtyři světla, které tyto texty zapalují, jsou **světlo otevřenosti, bdělosti, trpělivosti a smělosti**. Rozsvěť tato světla ve svém srdci a domově! Tím připravíš příchod králi adventu.

Jan 1, 1-9.



- jejíž srdce otevřel Pán . . .

Skut. 16, 14.

Prvním vánočním světlem je, **otevřenost**. Rozsvíťme toto světlo!

Často je při nás uzavřenost. Nevidíme, neslyšíme, nevnímáme. Jako by bylo zavřeno. Cítíme se nespokojeni, opuštěni. Jako emauzští učedníci jdeme ve tmě.

Pán však může otevřít, co je zavřeno. Může otevřít naše oči, uši i srdce. Je to podivné, když tak činí. Jako by rozsvítil světlo. Jako by záclona spadla s očí a jako by vše bylo slyšet z blízka.

Dopuť Pánu, aby otevřel tvůj život! Ať to učiní nyní v adventu, tak abys uviděl, uslyšel a vnímal, co žádá Pán.

Zach. 9, 8-9.

Protož bděte . . .

Luk. 21, 36.

Bdělost je druhé adventní světlo. Toto poselství textu nám zní naléhavě. A vždy je tato připomínka potřebná.

Dvojitá nebezpečí hrozí křesťanu: Nebezpečí sebejistoty a nebezpečí být sveden na bludné cesty. Mnozí míní, že to příliš neohrožuje duchovní život. Není to tak zlé, řeknou.

Snad nejsme právě sváděni k zablouzení do nevěry, ale pověra je stejně nebezpečná. Nepomáhá nám, že věříme, je třeba stále bdělosti k jistotě o tom, co věříme.

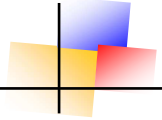
Obraz jímž Pán kreslí podobu zdravého učedníka, je jasný. Je to bdělý učedník. A tak jde i zde o to, abys vždy bděl. Rozsvíť světlo bdělosti!

Mat. 25, 1-13.

- snášejíce se vespolek v lásce.

Ef. 4, 2.

Jedna dívka řekla: Pro mne je nejhorší to, že těžce snáším protivenství a těžkosti. Snadno ztrácím trpělivost. Rozumíme tomu a sdílíme tento názor. Ale musíme se navzájem povzbuzovat v pokoře, snášenlivosti a **trpělivosti**.



Buď snášenlivý! Navzdory všemu. Poselství adventu nám připomíná, že Pán přichází, i když musíme trpělivě čekat. Křesťan neujde zkouškám a pokušením. A ještě jsme se až do krve nezprotivili. Ale i kdyby, Boží slib o příchodu Páně stojí pevně.

Jen očekávej, očekávej! Tím rozsvítíš třetí světlo adventu!

Mat. 11, 2-10.

mluvili slovo Tvé svobodně a směle . . .

Skut. 4, 29

Ve čtvrtou neděli adventní je řeč o křesťanském svědectví, které podle napomenutí textu máme vydávat **směle**. Dbejme pozorně tohoto napomenutí, neboť k tomu máme všechny důvody. Naše víra v Ježíše Krista je založena pevně a stálost jejího obsahu je tak vyzkoušena, že můžeme svědčit směle. Také potřeba svědectví evangelia je veliká. Lidé touží po slovu potěšení a pravdy, po svědectví o Ježíši. Není lepšího a bohatšího řešení života osobního i obecného.

Rozsvěť tedy čtvrté světlo adventu a dej mu svítit společně s ostatními světly vánoc! Rozsvěť je dnes! Buď smělý ve vydání svědectví o Ježíši Spasiteli!

Žid. 10, 32-39

F.Lindén a J. Gustafsson, PAPRSKY Úvahy na každý den roku.

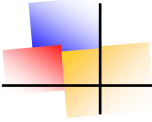
Přeložil Josef Štifter, Kutná Hora.

Tipovacia súťaž

V rámci tvorby nového celoslovenského spevníka CB sa na vzorke 5 respondentov robil prieskum používania piesní z kresťanského spevníka. V súvislosti s tým bola vyhlásená súťaž o najlepšiu odhad roka 2008. Súťažná otázka znie:

Koľko piesní z kresťanského spevníka sa v našom zbore nespievalo a nespieva?

Uzávierka súťaže je 21.12.2008. Výherca, t.j. človek s najlepším tipom, bude odmenený vianočným darčekom.



Staršovstvo informuje

- ✚ Na stretnutí staršovstva s rodinami bolo dohodnuté, že zodpovednosť za organizačné veci bude mať br. Maroš Madáč a duchovné vedenie br. kazateľ.
- ✚ Br. Ján Vaščák sa stal prípravným členom zboru.
- ✚ Ses. Lydka Horváthová ukončila svoje členstvo v zbere.
- ✚ Rada CB poďakovala košickému zboru za zorganizovanie Konferencie mládeže CB.
- ✚ Na stretnutí súčasných a perspektívnych pracovníkov s dorastom v Žiline sa zúčastnili br. Daniel Klein a Marek Hodermarský.
- ✚ Staršovstvo rozhodlo, že 21.12. sa uskutoční vianočný program na stanici vo Vítkovciach – Zlatníku. V tejto súvislosti vyzýva členov zboru, aby tí, ktorým táto práca leží na srdci, pripravili vianočné darčeky pre deti z tejto stanice. Zoznam detí bude k dispozícii na nástenke.
- ✚ 30.3.-6.4.2009 by sa mal uskutočniť ďalší ročník satelitnej evanjelizácie ProChrist.
- ✚ Organizácia Equip ponúka školenie kresťanských pracovníkov. Prvé stretnutie bude v Košiciach 27.11. Bližšie informácie o tejto organizácii je možné nájsť na web-stránke <http://www.iequip.org/>.
- ✚ Pri Rade CB bol ustanovený Odbor pre duchovnú hudbu a spev (OdHaS). Jeho dlhodobou úlohou je pripraviť vydanie nového spevníka. Za východoslovenský seniorát majú byť v OdHaS-e dvaja zástupcovia. Jedným kandidátom je ses. Marta Kamenská z Bardejova. Ako druhého zástupcu chce staršovstvo navrhnúť ses. Marienku Kolesárovú z Prešova.

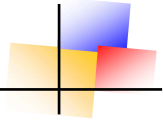
Zborové listy vydáva Zbor Cirkvi bratskej, Kováčska 31, Košice.
Len pre vnútornú potrebu.

Uzavierka nasledujúceho čísla je v pondelok 29.12.2008 na redakčnej rade.

Vopred ďakujeme za príspevky.

Redakcia: M. Motýľ, br. kaz. Halža, L. Straka, I. Žežula, M. Bielik, J. Kutlíková.

Web: <http://www.cb.sk>



Organizačné informácie

Pravidelné stretnutia:

- ✚ **Nácvik chvál:** v nedeľu o 8.30 hod. v modlitebni
- ✚ **Modlitebná chvíľa:** v nedeľu o 9.30 hod. v modlitebni
- ✚ **Program pre deti** je každú nedeľu:
 - malá besiedka: od 10.25 do 11.00 hod.
 - veľká besiedka: od 9:30 do 10:00 hod.
- ✚ **Besiedka – nácvik spevu:** v nedeľu od 11.00 do 11.20 hod.



Kto potrebuje službu autom, nech sa obráti na brata kazateľa.

Kazateľ je k dispozícii k pastoračným rozhovorom v každom čase.

Kontakty:

kancelária zboru: 055/62 254 24; kaz. P. Halža 0907 927590

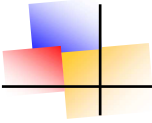
Služba pri ozvučení: Ján Havrila

Služba prekladu kázne: Daniel Liška



Modlitebné podnety:

- ✚ Za požehnanie spoločných stretnutí zboru
- ✚ Za programy na Vianoce a záver roka
- ✚ Za chorých R. Straková, P. Ondruš
- ✚ Za duchovnú obnovu zboru
- ✚ Za rodiny a ich duchovne budovanie



Program na mesiac december

1.	Po	17.30 Mládež
2.	Ut	
3.	St	
4.	Št	18.00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
5.	Pi	16.00 Náboženstvo
6.	So	17,00 Zborová biblická škola
7.	Ne	9.30 Modlitby/D. Kušnierik/ 10.00 Bohoslužba /kaz. P. Halža/ Pamiatka na ukrižovanie Pána/ 18.00 Modlitby
8.	Po	17.30 Mládež
10.	St	
11.	Št	18.00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
12.	Pi	
14.	Ne	9.30 Modlitby /F. Kaleja/ 10.00 Bohoslužba /kaz. P. Halža/ 16,00 Stretnutie rodín
15.	Po	17.30 Mládež
17.	St	
18.	Št	18.00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
19.	Pi	16.00 Náboženstvo
20	So	17.00 Zborová biblická škola
21.	Ne	9.30 Modlitby /M. Havrila/ 10.00 Program detí Popoludní program vo Vitkovciach
24.	St	15.00 Stretnutie zboru na štedrý deň
25	Št	9.30 Modlitby /M. Bielik/ 10.00 Vianočné zhromaždenie zboru,/ kaz. P.Halža/
28.	Ne	9.30 Modlitby /I. Žežula/ 10.00 Bohoslužba /kaz. P. Halža/
31.	St	17.00 Stretnutie zboru na záver roka
1.1	Št	10.00 Novoročné stretnutie zboru

Zmena programu vyhradená.